

RADA PRE VYSIELANIE A RETRANSMISIU

Dobrovičova č. 8, P. O. BOX 155, 810 00 Bratislava

Rozhodnutie č. RP/054/2013
Správne konania č. 170-PLO/O-1871/2013

Bratislava dňa 2. 7. 2013
Doložka právoplatnosti:

R O Z H O D N U T I E

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) a h) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 170-PLO/O-1871/2013 MAC TV s.r.o.

I. p o r u š i l

povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.

tým, že

- časový úsek od cca 13:53:39 hod do cca 14:23:38 hod programu *Geronimo* odvysielaného v rámci programovej služby JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 13:53 hod, ktorý zodpovedá prvému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 13:56:42 hod a o cca 14:18:46 hod,
- program *Pasca v džungli* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 20:25 hod v trvaní cca 145 minút a 30 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil päťkrát,
- program *Nevyslovená pravda* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 7. 2. 2013 o cca 12:11 hod v trvaní cca 112 minút a 9 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil štyrikrát;

II. p o r u š i l

povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.

tým,

že na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 v čase od 16:00:00 hod do 16:59:59 hod odvysielal

- telenákupné šoty v čase od cca 15:57:08 hod do cca 16:07:08 hod, ktoré po 16:00:00 hod trvali 7 minút a 8 sekúnd,
- reklamný blok v čase od cca 16:07:16 hod do cca 16:10:00 hod v trvaní 2 minúty a 44 sekúnd,

- reklamný blok v čase od cca 16:29:51 hod do cca 16:34:25 hod v trvaní 4 minúty a 34 sekúnd,
 - reklamný blok v čase od cca 16:52:24 hod do cca 16:56:33 hod v trvaní 4 minúty a 9 sekúnd
- v celkovom časovom rozsahu 18 minút a 35 sekúnd, teda o 6 minút a 35 sekúnd dlhšom ako 12 minút,

za čo mu ukladá

úhrnnú sankciu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z. – **pokutu**, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 5 000,- €, slovom päťtisíc eur.

Podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.: „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložíla.*“

V zmysle § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: 7000088921/8180, VS****13,KS6548.

O d ô v o d n e n i e

V zmysle § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., Rada je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom cit. zákonom.

Do pôsobnosti Rady patrí aj ukládanie sankcií vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, stanovených § 64 až 67 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom na konanie podľa tohto zákona sa, podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb., s výnimkou ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, § 53, § 54, § 56 až 68 zákona č. 71/1967 Zb.

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 9. 4. 2013 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči spoločnosti MAC TV s.r.o. (ďalej len „účastník konania“) vo veci možného porušenia

1. § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že

- časový úsek od cca 13:53:39 hod do cca 14:23:38 hod programu *Geronimo* odvysielaného v rámci programovej služby JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 13:53 hod, ktorý zodpovedá prvému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamného bloku, a to o cca 13:56:42 hod a o cca 14:18:46 hod,
- program *Pasca v džungli* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 20:25 hod v trvaní cca 145 minút 30 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil päťkrát,
- program *Nevyslovená pravda* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 7. 2. 2013 o cca 12:11 hod v trvaní cca 112 minút 9 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil štyrikrát;

2. § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 v čase od 16:00:00 hod do 16:59:59 hod mohlo dôjsť k odvysielaniu reklamných a telenákových šotov v časovom rozsahu vyššom ako 12 minút.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 25. 4. 2013, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 170-PLO/O-1871/2013. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené

v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol aj prepis/popis skutkového stavu.

Dňa 30. 5. 2013 bola účastníkovi konania doručená opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, v ktorej mu bola na vyjadrenie určená lehota 5 dní odo dňa jej doručenia.

Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 1. 7. 2013 listom zaevidovaným pod č. 3340/2013.

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 12:50 hod do 17:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 19:50 hod do 23:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 7. 2. 2013 v čase od 11:50 hod do 15:10 hod, prepis/popis skutkového stavu a vyjadrenie účastníka konania zo dňa 1. 7. 2013.

Rada sa po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v danej veci rozhodla dňa 2. 7. 2013

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Časy uvádzané cca

Vysielanie programu *Geronimo* odvysielaného na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 13:53 hod

13:53:39 – začiatok programu *Geronimo*

13:56:38 – 1. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (13:56:42 – 13:59:46 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 4 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

14:01:56 – pokračovanie programu *Geronimo*

14:18:12 – 2. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (14:18:46 – 14:22:04 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 18 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

14:24:23 – pokračovanie programu *Geronimo*

14:47:01 – 3. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (14:47:35 – 14:51:04 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 29 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

14:53:36 – pokračovanie programu *Geronimo*

15:24:59 – 4. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (15:25:33 – 15:29:46 hod; trvanie reklamy cca 4 min. 13 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

15:32:14 – pokračovanie programu *Geronimo*

15:57:03 – Koniec programu

15:57:04 – zvukovo-obrazový predel s nápisom: Telenákup, telenákupné pásmo

15:57:08 – Telenákup – Dormeo

16:07:09 – zvukovo-obrazový predel s nápisom: Telenákup, telenákupné pásmo

16:07:16 – reklamný blok (trvanie reklamy 2 min. 44 s)

16:10:01 – zvukovo-obrazový predel

16:10:05 – začiatok programu *Stratený prápor*

16:29:18 – prerušenie programu

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (16:29:51 – 16:34:25 hod; trvanie reklamy cca 4 min. 34 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

16:36:55 – pokračovanie programu *Stratený prápor*

16:51:50 – prerušenie programu

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (16:52:24 – 16:56:33 hod; trvanie reklamy cca 4 min. 9 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

16:59:01 – pokračovanie programu *Stratený prápor*

17:10:00 – koniec záznamu

Vysielanie programu *Pasca v džungli* odvysielaného na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 20:25 hod

20:25:36 – začiatok programu *Pasca v džungli*

20:38:55 – 1. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (20:38:59 – 20:44:13 hod; trvanie reklamy cca 5 min. 14 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

20:46:16 – pokračovanie programu *Pasca v džungli*

21:16:26 – 2. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (21:16:31 – 21:20:09 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 38 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

21:21:57 – pokračovanie programu *Pasca v džungli*

21:37:29 – 3. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (21:37:33 – 21:40:02 hod; trvanie reklamy cca 2 min. 29 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

21:42:02 – pokračovanie programu *Pasca v džungli*

22:11:11 – 4. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (22:11:15 – 22:14:48 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 33 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

22:16:31 – pokračovanie programu *Pasca v džungli*

22:31:44 – 5. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (22:31:49 – 22:36:27 hod; trvanie reklamy cca 4 min. 38 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

22:38:24 – pokračovanie programu *Pasca v džungli*

22:51:06 – Koniec programu

Vysielanie programu *Nevyslovená pravda* odvysielaného na programovej službe JOJ PLUS dňa 7. 2. 2013 o cca 12:11 hod

12:11:12 – začiatok programu *Nevyslovená pravda*

12:27:23 – 1. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (12:27:54 – 12:30:54 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 00 s)**
- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel

12:33:02 – pokračovanie programu *Nevyslovená pravda*

12:48:26 – 2. prerušenie

- zvukovo-obrazový predel
- upútavky
- zvukovo-obrazový predel
- **reklamný blok (12:48:58 – 12:52:53 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 55 s)**
- zvukovo-obrazový predel

- upútavky
- zvukovo-obrazový predeľ

12:54:49 – pokračovanie programu *Nevyslovená pravda*

13:20:42 – 3. prerušenie

- zvukovo-obrazový predeľ
- upútavky
- zvukovo-obrazový predeľ
- **reklamný blok (13:21:15 – 13:25:10 hod; trvanie reklamy cca 3 min. 55 s)**
- zvukovo-obrazový predeľ
- upútavky
- zvukovo-obrazový predeľ

13:26:51 – pokračovanie programu *Nevyslovená pravda*

13:41:39 – 4. prerušenie

- zvukovo-obrazový predeľ
- upútavky
- zvukovo-obrazový predeľ
- **reklamný blok (13:42:11 – 13:46:26 hod; trvanie reklamy cca 4 min. 15 s)**
- zvukovo-obrazový predeľ
- upútavky
- zvukovo-obrazový predeľ

13:48:44 – pokračovanie programu *Nevyslovená pravda*

14:03:21 – Koniec programu

* * *

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Pri vysielaaní spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela, 34)okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb, sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek, a to aj v prípade, ak plánované trvanie tohto spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela nepresahuje 30 minút; pri vysielaaní seriálu, série a dokumentárneho filmu sa povoľuje prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu bez ohľadu na ich trvanie.“

Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Vysielaací čas vyhradený reklamným šotom a telenákupným šotom počas jednej celej hodiny nesmie presiahnuť 20% (12 min). Vysielaací čas vyhradený reklame v čase od 19.00 h do 22.00 h nesmie presiahnuť u vysielaateľa na základe zákona osem minút počas jednej celej hodiny.“

* * *

I.

Účastník konania na úvod svojho vyjadrenia citoval ustanovenia správneho poriadku a následne uviedol, cit.: „Vysielaateľ namieta, že Rada ako správny orgán je povinná vykonať dôkaz – ohliadku záznamov z vysielaania programov, ktoré uvádza ako podklady k vydaniu rozhodnutia, resp. pri vykonaní tohto dôkazu postupovať s vyššie uvedenými ustanoveniami Správneho poriadku a o vykonaní tohto dôkazu vyhotoviť zápisnicu splňajúcu vymedzené formálne a obsahové podmienky. Rada v oznámení o začatí správneho konania zaslanom Vysielaateľovi síce tvrdí, že predmetný podklad (dôkazom) má k dispozícii, avšak Vysielaateľovi nezaslala žiaden podklad z jeho vykonania, resp. z oboznámenia sa z predmetným podkladom, z ktorého by bolo zrejme akým spôsobom tak urobila, kedy tak urobila, kto bol pri tomto úkone prítomný, akým spôsobom vykonanie tohto dôkazu prebiehalo, atď. Vysielaateľ namieta autenticitu zisteného skutkového stavu ako aj priloženého prepisu/popisu skutkového stavu a žiada, aby bol obsah odvysielaaného programu skutkovo zistený v zmysle vyššie uvedených príslušných ustanovení Správneho poriadku a následne poskytnutý Vysielaateľovi

k oboznámeniu a vyjadreniu. Predmetný prepis/popis skutkového stavu je len obyčajným „zdrapom“ papiera bez výpovednej hodnoty, o ktorého pôvode a kvalite nemá účastník konania žiadnu relevantnú informáciu v zákonom predpísanej forme. Vysielateľ má za to, že s predmetným podkladom/dôkazom sa musia oboznámiť členovia Rady a tento musia vykonať vyššie uvedeným spôsobom. Vzhľadnutie obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa ustanovenia § 38 Správneho poriadku, nakoľko ohliadkou sa rozumie každý postup, ktorým sa správny orgán vlastným empirickým vzhľadnutím presvedčí o predmete konania. Vykonanie dôkazov, resp. vyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu (ohliadky predmetného záznamu z vysielania) má pre Vysielateľa, ako účastníka správneho konania zásadný význam. Vyhotovenie zápisnice z vykonania dôkazu je významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania, formalizovaným súhrnom, ktorý obsahuje najmä súhrn formálnych údajov miesta, času a označenia úkonu, identifikáciu prítomných osôb, popis priebehu predmetného úkonu a ďalšie zákonné požiadavky podľa ustanovení Správneho poriadku. Vysielateľ má rovnako za to, že vykonávanie dôkazov, v prípade, ak nejde o ich vykonanie na ústnom pojednávaní s účastníkom konania, nemôže prebiehať „kabinetným“ spôsobom a už vôbec nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu zamieňať/stotožňovať/nahrádzať napr. s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom kancelárie Rady, či prerozprávanou/prepísanou analýzou obsahu záznamu z vysielania jedného člena Rady alebo zamestnanca kancelárie Rady. Zo samotnej povahy ohliadky ako procesného úkonu v správnom konaní vyplýva, že práve bezprostrednosť a priamosť pozorovania je nenahraditeľným rysom v konaní pred Radou a nie je možné sa jej vyhnúť odkazom na sprostredkovanú analýzu/prepis/popis bez toho, aby členovia Rady obrazovo-zvukový záznam, za ktorý môžu udeliť citelnú sankciu, na vlastné oči videli a obsah preskúmali. Je totiž možné predpokladať, že v mnohých prípadoch sa bude jednať o hraničné javy, ktorých hodnotenie má vysoko subjektívne a hodnotové aspekty, ktoré úradnícka analýza, ktorá ich zhrňuje, rozhodne nemôže nahradiť. Veľmi podstatnou je skutočnosť, že nielen hodnotenie, ale aj samotná selekcia do analýzy/prepisu/popisu je prejavom subjektívneho náhľadu na vec, takže by v prípade, ak by analýza nahradila zápisnicu, došlo by k situácii, kedy by de facto rozhodovali nikým nevolení úradníci/zamestnanci, namiesto osobného rozhodovania členov Rady. Rada je v zmysle Zákona o vysielaní kolektívny správny orgán, ktorého členovia sú volení Národnou Radou SR. K právomoci Rady patrí rozhodovanie o závažných otázkach ústavnoprávneho charakteru, najmä svojimi rozhodnutiami obmedzovať slobodu prejavu vysielateľov. Je preto v celku zásadné, aby v rámci správneho konania členovia Rady rozhodovali osobne. Rovnako nie je prípustné, aby predmetné záznamy z vysielania boli len „k dispozícii“ členov Rady, ktorá sa môžu, ale aj nemusia s predmetnými záznamami oboznámiť. Povinnosťou členov Rady naopak je, aby sa s každým dôkazom, ktorý tvorí podklad pre rozhodnutie v správnom konaní dôsledne oboznámili a tento vykonali zákonným spôsobom tak, aby boli zaručené práva účastníka konania. V tejto súvislosti si Vysielateľ dovoľuje Radu odkázať na Uznesenie rozšíreného senátu Nejvyššího správneho soudu ČR, sp.zn.: 7As/57/2010-82, z 03.04.2012, ako podpornú judikatúru uznávanej inštitúcie v oblasti správneho práva, konkrétne aplikovateľnej na oblasť vysielania a retransmisie.“

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.: „O ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.“

Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.: „Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.“

Podľa § 32 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.: „Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány a orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.“

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.: „Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.“

Podkladom pre rozhodnutie sú podľa správneho poriadku všetky skutočnosti, ktoré môžu prispieť k zisteniu skutočného stavu veci. Záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie si určuje správny orgán. Vzhľadom na dikciu ustanovenia § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. bol účastník konania povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení uvedených vo vyjadrení k správne konaniu dôkazy, ktoré sú mu známe.

Účastník konania bol vyzvaný v oznámení o začatí správneho konania, aby zaslal svoje stanovisko a navrhol dôkazy, to znamená, že Rada postupovala podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku – dala účastníkovi konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia. Účastník konania bol v oznámení o začatí správneho konania vyzvaný, aby sa vyjadril k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní, ktorými sú záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 12:50 hod do 17:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 19:50 hod do 23:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 7. 2. 2013 v čase od 11:50 hod do 15:10 hod a prepis/popis skutkového stavu, ktorý tvoril prílohu predmetného oznámenia. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania bol oboznámený s tým, čo tvorí podklad rozhodnutia. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby sa vyjadril k predmetu správneho konania a navrhol ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení, čo aj urobil. Súčasťou oznámenia o začatí správneho konania bolo aj poučenie, podľa ktorého, pokiaľ účastník konania svoje procesné práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť, ak zhromaždené doklady a dôkazy sú dostačujúce, aj bez jeho stanoviska. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rada poskytla účastníkovi konania možnosť vyjadríť sa k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia, navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, pričom účastník konania bol zároveň poučený, že pokiaľ svoje práva nevyužije, Rada rozhodne aj bez jeho stanoviska.

Spochybenie sledovania programov, ktorých obsah je predmetom správneho konania, členmi Rady nemá racionálny základ a uvedené námietky zo strany účastníka konania sú len nepodloženými tvrdeniami, ktoré sú navyše zavádzajúce. Rada sa náležite a v miere dostatočnej pre rozhodnutie vo veci oboznámila so skutkovým stavom, a to na základe podkladov pre rozhodnutie, ktorými sú prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 12:50 hod do 17:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 19:50 hod do 23:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 7. 2. 2013 v čase od 11:50 hod do 15:10 hod a vyjadrenie účastníka konania.

Z povahy podkladu pre rozhodnutie – záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho vzhľadom. V úvodnej, procesnej časti tohto rozhodnutia je uvedené, cit.: „Rada sa po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v danej veci rozhodla dňa 2. 7. 2013.“ Rada ako správny orgán si je plne vedomá svojej povinnosti dôsledne a bez akýchkoľvek pochybností zistiť skutkový stav veci, čoho je v danom prípade vzhľadom na obsah záznamov vysielania, ktoré obsahujú sporný obsah, nevyhnutnou súčasťou. Je teda zrejmé, že Rada dôkladne a spoľahlivo zistila skutkový stav tak, ako bol účastníkom konania odvysielaný, a to z podkladov pre rozhodnutie, ktoré sú uvedené vyššie.

Písomný prepis/popis skutkového stavu nie je protokolom o vykonaní ohliadky záznamu vysielania, ale je prejavom zásady písomnosti správneho konania. Písomný prepis/popis skutkového stavu slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu zaznamenaného na technickom nosiči, t.j. na hmotnom substráte do písomnej podoby, v ktorej je možné ho potom použiť na účely správneho konania, t.j. zaslať ho účastníkovi konania ako jeden z podkladov pre rozhodnutie a dať mu možnosť sa k jeho obsahu vyjadríť a v konečnom dôsledku ho použiť ako súčasť odôvodnenia rozhodnutia. Skutkový stav je v tej najhodnovernejšej podobe zachytený len v podobe záznamu vysielania, avšak vzhľadom na písomnosť správneho konania, ako aj jeho konečného výstupu vo forme písomného rozhodnutia, je nutné tento obsah preniesť do písomnej podoby, v ktorej je zaznamenaný (prepísaný) text a popísané dianie, ktoré sa vyskytne v obrazovej zložke. Písomnosť označená v administratívnom spise ako prepis/popis skutkového stavu je súčasťou rozhodnutia a je tiež písomnosťou, ktorá sa zasiela účastníkovi konania už pri začatí správneho konania práve z dôvodu, aby sa mohol k jej obsahu, ako

k jednému z podkladov pre rozhodnutie, vyjadriť. Vzhľadom na uvedené je potrebné prepis/popis skutkového stavu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu a zároveň je obsiahnutý aj v rozhodnutí správneho orgánu, vnímať výlučne ako prejav písomnosti správneho konania a z toho dôvodu ho nie je možné považovať za protokol o ohliadke, v ktorom by mali byť náležitosti uvádzané účastníkom konania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rada sa dôsledne oboznámila so skutkovým stavom veci, pričom dospela k záveru že podklady pre rozhodnutie, ktorými sú prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 12:50 hod do 17:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 27. 1. 2013 v čase od 19:50 hod do 23:10 hod, záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 7. 2. 2013 v čase od 11:50 hod do 15:10 hod a písomné vyjadrenie účastníka konania sú dostačujúce pre rozhodnutie vo veci. Rada preskúmala skutkový stav veci na základe všetkých dostupných podkladov, o ktorých mala za to, že nie sú sporné. Rada svoje závery potvrdila hlasovaním, ktoré je zaznamenané v zápisnici zo zasadnutia Rady zo dňa 2. 7. 2013.

K vyššie uvedenému Rada tiež uvádza, že obdobná námietka bola vznesená i v konaniach č. 2Sž/3/2009, 3Sž/66/2009-25, 5Sž/8/2010 alebo 3Sž/22/2012, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky postup Rady pred vydaním rozhodnutia nespochybnil a napadnuté rozhodnutia Rady potvrdil.

Rada k uvedenej argumentácii na záver dodáva, že požiadavka účastníka konania, aby výsledok sledovania záznamu vysielania Radou bol podkladom rozhodnutia a písomný záznam tohto úkonu mu bol predložený na vyjadrenie je absurdná. Ako už bolo opakovane uvedené, jedným z podkladov rozhodnutia je záznam vysielania, a jeho samotné vzhladnutie je úkon nevyhnutný na to, aby sa s jeho obsahom Rada oboznámila. Je absurdné, aby sa účastník konania vyjadroval k úkonom, ktoré sú zrejmé zo samotnej povahy veci, a ktorých výsledok je súčasťou správnej úvahy, ktorá tvorí súčasť odôvodnenia následného rozhodnutia. Priestor na vyjadrenie sa k záverom Rady, ku ktorým dospeje po oboznámení sa a zhodnotení skutkového stavu a ktoré vo forme správnej úvahy uvedie v odôvodnení rozhodnutia, je tvorený možnosťou podať voči rozhodnutiu opravný prostriedok.

Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. určuje, koľko reklamných prerušení možno zaradiť počas vysielania audiovizuálneho diela. Z tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, či sa má za *trvanie audiovizuálneho diela* považovať **čistý čas** diela (t.j. len trvanie audiovizuálneho diela bez reklamných prerušení) alebo jeho **hrubý čas** (t.j. vrátane reklamných prerušení). Európsky súdny dvor (ďalej len „ESD“) sa k tejto otázke vyjadril v rozhodnutí vo veci *ARD v. PRO Sieben Media AG, sp. zn. C-6/98*. V tomto rozhodnutí ESD vyslovil názor, že ustanovenie, ktoré ukladá obmedzenia pri výkone slobôd, ako je napr. sloboda poskytovania služieb televízneho vysielania, musí tieto obmedzenia vyjadrovať jednoznačne.

Vzhľadom na nejednoznačnosť tohto ustanovenia (pôvodne článok 11 smernice č. 89/552/EHS, v súčasnosti článok 20 smernice č. 2010/13/EÚ, ktorého obdobou je § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.) dospel ESD k záveru, že toto ustanovenie je potrebné vykladať spôsobom, ktorý je pre vysielateľa menej obmedzujúci. ESD teda určil, že trvaním audiovizuálneho diela je potrebné rozumieť jeho **hrubý čas** (teda čas programu + čas reklamných prerušení).

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. je možné prerušiť zaradením jedného reklamného prerušenia na každý 30-minútový časový úsek audiovizuálne dielo (okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb). Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 618/2003 Z. z. autorského zákona je audiovizuálnym dielom dielo, ktoré je vnímateľné prostredníctvom technického zariadenia ako rad súvisiacich obrazov, či už sprevádzaných zvukom alebo nie, ak je určené na uvádzanie na verejnosti. Predmetný program teda nepochybne je audiovizuálnym dielom v zmysle vyššie uvedenej definície. Napriek skutočnosti, že pojmy seriál, séria, dokumentárny film a bohoslužba nie sú v zákone č. 308/2000 Z. z. definované, vzhľadom na obsah a charakter predmetného programu je zrejmé, že sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených typov programov.

Vyhláška Ministerstva Kultúry SR č. 589/2007 Z. z. (ďalej len „JSO“) v § 3 ods. 1 definuje program vhodný pre vekovú skupinu maloletých do 12 rokov. Takýto program musí byť vhodný pre celú vekovú skupinu maloletých do 12 rokov. Programy *Geronimo* a *Nevyslovená pravda* boli odvysielané s označením nevhodné pre maloletých do 12 rokov a program *Pasca v džungli* bol odvysielaný s označením nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Predmetné programy teda neboli programami vhodnými pre maloletých. Z vyššie uvedeného vyplýva, že na dané programy sa vzťahuje obmedzenie zaraďovania reklamy do vysielania ustanovené v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.

Účastník konania vo svojom vyjadrení uvádza, cit.: „*Jazykový výklad predmetného ustanovenia je nejednoznačný a je z neho možné vyvodit' viacero interpretácií. Jednou z nich je výklad, ktorý bez ďalšieho zdôvodnenia uplatnila Rada v oznámení o začatí správneho konania a síce, že Vysielateľ je oprávnený prerušiť program len jedným „reklamným“ prerušením za každý dokončený (kompletný) 30-minútový časový úsek. Predmetné ustanovenie však rovnako umožňuje vyvodit' záver, že Vysielateľ je oprávnený prerušiť program ľubovoľným počtom „reklamných“ prerušení v ľubovoľnom časovom rozstupe, za súčasného dodržania podmienky, že počet prerušení zodpovedá počtu 30-minútových úsekov vysielaného programu a zároveň, že čas vysielaný čas venovaný „mediálnej komerčnej komunikácii“ nepresiahne časový úsek 12 minút počas jednej hodiny vysielania. V takomto prípade Vysielateľ predmetné ustanovenia Zákona o vysielaní neporušil, nakoľko program prerušil plne v súlade so zákonným počtom možných prerušení. Rovnako ďalšou z interpretácií je výklad, ktorý bez ďalšieho zdôvodnenia uplatnila Rada v predmetnom oznámení a síce, že Vysielateľ je oprávnený prerušiť program za každý dokončený (kompletný) 30-minútový časový úsek. Predmetné ustanovenie však rovnako umožňuje vyvodit' záver, že Vysielateľ je oprávnený prerušiť program za každý začatý (nemusí byť kompletný) 30-minútový časový úsek. Vyššie uvedené ustanovenie § 35 ods. 3 Zákona o vysielaní bližšie nešpecifikuje dokonavosť, resp. nedokonavosť 30-minútového časového úseku. Správny orgán je povinný predmetné ustanovenie vykladať v čo možno najväčšej miere v zmysle a s ohľadom na účel relevantných smerníc tak, aby bol dosiahnutý výsledok sledovaný smernicou (Smernica 2007/65/ES a Smernica 2010/13/EÚ). Rada sa v oznámení o začatí správneho konania nezaobrá nejednoznačnosťou tohto ustanovenia a bez akýchkoľvek relevantných dôvodov len konštatuje, že musí ísť o jedno reklamné prerušenie v každom 30-minútovom úseku a jedno prerušenie v dokončenom 30-minútovom úseku, a to bez toho, aby priblížila svoj výklad relevantným ustanoveniam príslušných smerníc, ktoré obsahujú úpravu prerušovania vysielaných programov alebo predložila ďalšie dôkazy na podporu svojho tvrdenia o predmetnom výklade uvedeného ustanovenia Zákona o vysielaní.“*

Vysielateľ môže povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. porušiť dvomi spôsobmi. Prvým spôsobom je zaradenie viacerých reklamných prerušení do spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela (za predpokladu, že trvajú viac ako 30 minút), okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb, než aký je počet kompletných 30-minútových časových úsekov. Druhý spôsob spočíva v zaradení viacerých reklamných prerušení spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela (za predpokladu, že trvajú viac ako 30 minút), okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb, v rámci jedného 30-minútového časového úseku. V oboch prípadoch však ide o totožnú povinnosť, odlišný je iba spôsob, akým dôjde k jej porušeniu.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, podľa ustanovenia § 35 ods. 3 sa na každý jeden 30-minútový časový úsek audiovizuálneho diela povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy. Z uvedeného vyplýva, že počet reklamných prerušení audiovizuálneho diela je rovný počtu kompletných 30-minútových časových úsekov audiovizuálneho diela.

Z gramatického výkladu slovného spojenia „jedno prerušenie... na každý 30-minútový časový úsek“, vyplýva, že v každom jednom 30-minútovom časovom úseku trvania audiovizuálneho diela môže byť zaradené len jedno reklamné prerušenie. Takáto formulácia predmetného ustanovenia teda okrem počtu povolených prerušení reguluje aj spôsob ich zaraďovania. Takýto výklad je navyše aj v súlade

s účelom tohto ustanovenia – t.j. zabezpečiť celistvosť programu a chrániť tak spotrebiteľa (teda diváka) pred príliš frekventovaným prerušovaním programu, ktoré by pôsobilo rušivo.

Výklad, kedy by v rámci jedného 30-minútového časového úseku bolo možné zaradiť viac ako jedno reklamné prerušenie by z hľadiska zabezpečenia účelu tohto ustanovenia mohol viesť k absurdným výsledkom, čo vyplýva aj z odbornej literatúry, napr. „...*tento výklad môže viesť k absurdným výsledkom ako napríklad povolenie zaradenia všetkých prerušení v prvých 20 minútach (samozrejme krátkych prerušení kvôli hodinovým obmedzeniam v článku 18)*...“ „...*this interpretation could lead to absurd results such as allowing placing the breaks all in the first 20 minutes (of course short breaks, because of the hourly restrictions in Art. 18)*...“ (str. 959 European Media Law, Castendyk, Dommering, Scheuer, Walters Kluwer Law Internatioval BV, The Netherlands 2008).

Napokon je možné poukázať aj na použitie predložky „na“ pri vyjadrení časových okolností¹. Synonymom predložky „na“ pri vyjadrení časových okolností je predložka „v“. Použijúc predložku „v“ v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., kde je predložka „na“ použitá práve na vyjadrenie časových okolností, by tento legislatívny text v relevantnej časti znel: „*Pri vysielaní spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela ... sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu v každom 30-minútovom časovom úseku ...*“. Aj z uvedeného vyplýva, že použijúc gramatický výklad predmetného ustanovenia v aktuálnom znení je tridsaťminútový časový úsek audiovizuálneho diela možné prerušiť zaradením len jedného reklamného bloku.

K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 2S 114/11 uviedol, cit.:

„Súd je v zhode so žalovaným toho názoru, že v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. platného a účinného od 15.12.2009 je možné v každom jednom 30 minútovom časovom úseku vysielať programu zaradiť len jedno reklamné prerušenie. To znamená, že zákon okrem maximálneho počtu povolených reklamných prerušení vysielať reguluje aj spôsob ich zaraďovania, čím sleduje cieľ chrániť spotrebiteľa pred príliš častým prerušovaním programu.“

Zo znenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. zároveň vyplýva, že pri vysielaní audiovizuálneho diela sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek. Z gramatického hľadiska je teda zrejme, že časový úsek musí trvať 30 minút, aby ho mohol vysielateľ prerušiť.

Uvedené vyplýva aj zo znenia smernice č. 2010/13/EÚ o audiovizuálnych mediálnych službách (ďalej len „smernica o AVMS“), ktorá v článku 20 ods. 2 jednoznačne stanovuje, že audiovizuálne diela „**môžu byť prerušené televíziou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút**“ („**may be interrupted by television advertising and/or teleshopping once for each scheduled period of at least 30 minutes**“). Zo znenia predmetného ustanovenia je podľa nášho názoru zrejme, že časový úsek nemôže trvať menej ako 30 minút. Vysielateľ teda môže prerušiť aj časový úsek dlhší ako 30 minút, nemôže však prerušiť časový úsek, ktorý by bol kratší ako 30 minút.

Taký výklad je v súlade aj s recitálom č. 86 smernice o AVMS, podľa ktorého je špecifikom európskej televízie zaraďovanie reklamy medzi programy, a preto uvedená smernica obmedzuje počet možných prerušení v audiovizuálnych dielach. Tým sa majú európske televízie odlišiť od severoamerických, v ktorých nie je prerušovanie programov tak striktno obmedzené. Ako bolo uvedené už vyššie, účelom obmedzenia prerušení audiovizuálnych diel je chrániť divákov pred nadmerným reklamným tlakom a tiež chrániť integritu audiovizuálnych diel, čo je v záujme ako autorov daných diel, tak aj samotných divákov sledujúcich tieto diela. Je zrejme, že pokiaľ by bolo možné prerušiť aj časové úseky nedosahujúce 30 minút, nebolo by to v súlade s účelom samotnej smernice o AVMS.

¹ <http://slovníky.korpus.sk/>

Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., rovnako ako aj znenie článku 20 ods. 2 smernice o AVMS, je nejednoznačné len v tom, že z ich znenia nie je zrejmé, či sa trvaním audiovizuálneho diela myslí čistý čas diela (t.j. iba čas trvania diela, bez reklamných prerušení) alebo hrubý čas diela (t.j. aj s reklamnými prerušeniami). Rada v tomto prípade postupovala v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESD“), konkrétne rozhodnutia vo veci *ARD v. PRO Sieben Media AG*, sp. zn. C-6/98, a predmetné ustanovenie vyložila spôsobom, ktorý je pre navrhovateľa menej obmedzujúci, a teda za trvanie diela považuje jeho hrubý čas, ako je už uvedené aj vyššie.

Účastník konania vo svojom vyjadrení ďalej uvádza, že v predmetnom správnom konaní ide o zásah do práva vysielateľa na slobodu prejavu, a preto je Rada v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 42/09-77 povinná skúmať kritériá legality, legitimacy a proporcionality zásahu do jeho práva na slobodu prejavu. Uviedol, že kritérium legality zásahu nemožno považovať v predmetnom správnom konaní za splnené, pričom poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci *Amann proti Švajčiarsku*. Uvádza tiež, že predvídateľnosť predmetného ustanovenia je absolútne nedostatočná, nakoľko umožňuje mnohopočetný a nejednoznačný výklad. Tento nedostatok podľa neho nie je možné nahradiť správnu úvahou Rady, k čomu uviedol, cit.: *„Správna úvaha orgánu verejnej moci sa môže uplatniť len v prípadoch, kedy zákon dáva správne orgánu možnosť vybrať z viacerých možností jednu, ktorá podľa neho najlepšie zodpovedá prejednávanej veci... Naopak o správnu úvahu nemôže ísť v prípade, ak nejednoznačné ustanovenie sa Rada snaží svojou úvahou dotvoriť a aplikovať na základe jej subjektívneho vyhodnotenia. Interpretácia a dostatočná špecifikácia zákonných ustanovení spadá do výlučnej kompetencie zákonodarcu. Vysielateľ si dovoľuje poukázať aj na Radou identifikované na závery „ESD“, podľa ktorých nejednoznačné ustanovenie je potrebné vykladať spôsobom, ktorý je pre Vysielateľa menej obmedzujúci. Tieto závery je teda potrebné aplikovať aj na prejednávajúcu vec.“*

Ako vyplýva z účastníkom konania citovaného rozhodnutia ESLP vo veci *Amann proti Švajčiarsku*, právna norma je predvídateľná vtedy, ak je formulovaná dostatočne presne na to, aby umožnila každej osobe – v prípade potreby za pomoci odborných poradcov – prispôbiť chovanie. Túto požiadavku povinnosť podľa § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. jednoznačne napĺňa, keďže zreteľne stanovuje povinnosť prerušiť audiovizuálne diela zaradením reklamy iba raz za každých 30 minút trvania diela a zároveň stanovuje povinnosť prerušiť audiovizuálne diela zaradením reklamy iba raz za každých 30 minút trvania diela. Vysielateľom by preto malo byť zrejmé, akým spôsobom majú vysielateľ audiovizuálne diela. K predmetnej povinnosti navyše existuje výkladová prax Rady v podobe právoplatných rozhodnutí. Ako Rada uviedla aj vyššie, nejednoznačnú časť daného ustanovenia týkajúcu sa trvania audiovizuálneho diela (hrubý čas vs. čistý čas) vykladala v súlade s judikatúrou ESD, z čoho je zrejmé, že Rada závery ESD na prejednávajúcu vec aplikovala.

Požiadavka obmedziť zaraďovanie reklamy v rámci vysielania audiovizuálnych diel, zakotvená v ustanoveniach zákona č. 308/2000 Z. z., vychádza z potreby ochrany diváka pred nadmerným reklamným tlakom a tiež zachovania integrity audiovizuálnych diel, čo je v záujme ako autorov daných diel, tak aj samotných divákov sledujúcich tieto diela. Táto požiadavka je jasne postulovaná smernicou č. 2010/13/EÚ o audiovizuálnych mediálnych službách a taktiež jednoznačne zakotvená v právnom poriadku SR. Právo na slobodu prejavu je teda celkom zrejmé obmedzené osobitnou ochranou divákov a autorov audiovizuálnych diel, a to na základe zákona, konkrétne ustanoveniami § 35 zákona č. 308/2000 Z. z. Práve takéto obmedzenie slobody prejavu umožňuje ustanovenie čl. 26 ods. 4 Ústavy SR: *„Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“* Podmienka legality a legitimacy je teda nepochybne naplnená.

Účastník konania vo svojom vyjadrení tiež uviedol, cit.: *„K naplneniu zmyslu ustanovenia § 35 ods. 3 dôjde len vtedy keď Vysielateľ preruší program vyšším počtom prerušení, než je počet 30-minútových intervalov vysielaného programu. Vysielateľ je toho názoru, že zákonodarcovi v predmetnom prípade nič nebráni tomu, aby prijal takú úpravu, ktorá bude sankcionovať aj také porušenie, aké sa snaží aplikovať Rada, avšak pokiaľ tak zákonodarcu doposiaľ neurobil a v Zákone o vysielaní dostatočne*

jasne nevymedzil, či má byť sankcionované aj také konanie, pri ktorom Vysielateľ preruší program v ľubovoľných časových intervaloch a rozstupoch medzi jednotlivými „komerčnými komunikátmi“, musí byť takéto ustanovenie s ohľadom na požiadavku proporcionality zásahu do práv Vysielateľa interpretované tak, že neustanovuje obmedzenie prerušiť program jedenkrát počas každého 30-minútového úseku (a v prípade ak tak neurobí, tak automaticky stráca právo na také prerušenie počas iného 30 minútového intervalu). Porušenie takejto povinnosti tým pádom nie je možné ani sankcionovať. Je viac ako jednoznačné, že vzhľadom na absenciu presného, jasného a špecifického zákonného ustanovenia, sa takéto povinnosť stáva pochybnou, a teda pri jej hodnotení je potrebné aplikovať zásadu in dubio mitius, v rozsahu menej obmedzujúceho spôsobu plnenia povinností vyplývajúcich zo Zákona o vysielaní, ktorú je Rada povinná na predmetnú vec aplikovať.“

Z vyššie uvedeného výkladu predmetného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zákonodarca uvedenú právnu úpravu už prijal, nakoľko je zrejme, že každý jeden 30-minútový časový úsek audiovizuálneho diela je možné prerušiť zaradením reklamy len raz a zároveň je zrejme, že časový úsek musí trvať minimálne 30 minút (za predpokladu, že audiovizuálne dielo trvá dlhšie ako 30 minút), aby ho vysielateľ mohol prerušiť zaradením reklamy. Z gramatického hľadiska je možné dospieť len k tomuto výkladu, ktorý je zároveň v súlade s účelom predmetnej povinnosti – zabezpečiť celistvosť programu a chrániť tak diváka pred príliš frekventovaným prerušovaním programu, ktoré by pôsobilo rušivo. Vzhľadom na uvedené považuje Rada námietku účastníka konania za bezpredmetnú a zároveň je toho názoru, že v tomto prípade nie je možné aplikovať zásadu in dubio mitius, nakoľko predmetná povinnosť je formulovaná jednoznačne.

Rada v tejto súvislosti tiež uvádza, že ako vnútroštátny orgán aplikácie práva sa musí vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva (t.j. v súlade so smernicou). Z vyššie uvedeného je zrejme, že Rada predmetné ustanovenie vykladá v súlade so smernicou. Okrem toho, rozhodnutiami Rady, ktorými mu uložila sankciu – upozornenie na porušenie zákona, už bol účastník konania oboznámený s výkladom Rady ohľadne predmetného ustanovenia. Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. je vo svojej podstate zhodné s článkom 20 ods. 2 smernice o AVMS. Predmetná povinnosť už bola preskúmaná aj ESD, napr. vo vyššie citovanom rozhodnutí vo veci *ARD v. PRO Sieben Media AG*, pričom ESD nedospel k záveru, že by bolo obmedzenie slobody prejavu v tomto prípade neproporcionálne.

Posúdením skutkového stavu Rada zistila, že

- program *Geronimo* bol v prvom 30-minútovom časovom úseku, ktorý trval od cca 13:53:39 hod do cca 14:23:38 hod, dvakrát prerušený zaradením reklamy, a to o cca 13:56:42 hod a o cca 14:18:46 hod, čo je v rozpore s vyššie uvedeným výkladom § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.;
- program *Pasca v džungli* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 20:25 hod obsahoval štyri kompletne 30-minútové časové úseky a piaty časový úsek, ktorý trval 25 minút a 30 sekúnd. Ako vyplýva zo záznamu vysielania, ako aj z prepisu/popisu skutkového stavu, účastník konania toto audiovizuálne dielo prerušil zaradením reklamy päťkrát, každý 30-minútový časový úsek raz a tiež prerušil raz aj piaty časový úsek, ktorý netrval 30 minút. V predmetnom audiovizuálnom diele teda počet reklamných prerušení prevýšil počet kompletných 30-minútových časových úsekov, čo je v rozpore s vyššie uvedeným výkladom § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.;
- program *Nevyslovená pravda* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 7. 2. 2013 o cca 12:11 hod obsahoval tri kompletne 30-minútové časové úseky a štvrtý časový úsek, ktorý trval 22 minút a 9 sekúnd. Ako vyplýva zo záznamu vysielania, ako aj z prepisu/popisu skutkového stavu, účastník konania toto audiovizuálne dielo prerušil zaradením reklamy štyrikrát, každý 30-minútový časový úsek raz a tiež prerušil raz aj štvrtý časový úsek, ktorý netrval 30 minút. V predmetnom audiovizuálnom diele teda počet reklamných prerušení prevýšil počet kompletných 30-minútových časových úsekov, čo je v rozpore s vyššie uvedeným výkladom § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospela Rada k záveru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že

- časový úsek od cca 13:53:39 hod do cca 14:23:38 hod programu *Geronimo* odvysielaného v rámci programovej služby JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 13:53 hod, ktorý zodpovedá prvému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 13:56:42 hod a o cca 14:18:46 hod,
- program *Pasca v džungli* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 20:25 hod v trvaní cca 145 minút a 30 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil päťkrát,
- program *Nevyslovená pravda* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 7. 2. 2013 o cca 12:11 hod v trvaní cca 112 minút a 9 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil štyrikrát.

II.

Dňa 27. 1. 2013 boli v čase od 16:00:00 hod do 16:59:59 hod na programovej službe JOJ PLUS odvysielané tri reklamné bloky oddelené od ostatného vysielania zvukovo-obrazovým predelom. Prvý reklamný blok bol odvysielaný v čase od cca 16:07:16 hod do cca 16:10:00 hod a trval 2 minúty a 44 sekúnd. Druhý reklamný blok bol odvysielaný v čase od cca 16:29:51 hod do cca 16:34:25 hod a trval 4 minúty a 34 sekúnd. Tretí reklamný blok bol odvysielaný v čase od cca 16:52:24 hod do cca 16:56:33 hod a trval 4 minúty a 9 sekúnd. Obsah týchto reklamných blokov tvorili výlučne komunikáty propagujúce bežné spotrebiteľské produkty alebo služby.

Okrem toho boli v čase od cca 15:57:08 hod do cca 16:07:08 hod odvysielané telenákupné šoty. Tieto boli oddelené od ostatného vysielania zvukovo-obrazovým predelom s názvom „Telenákup, Telenákupné pásmo“. Obsahom týchto telenákupných šotov bola priama ponuka na nákup výrobkov spoločnosti Dormeo. Účastník konania tieto telenákupné šoty označil aj ako Telenákupné pásmo. Podľa § 36 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. sa pri vysielaní telenákupného pásma vysielateľom s licenciou neuplatňujú obmedzenia podľa odseku 2. Podľa § 32 ods. 2 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. však telenákupné pásmo musí trvať aspoň 15 minút. Vyššie uvedené telenákupné šoty trvali 10 minút, pričom po 16:00:00 hod trvali 7 minút a 8 sekúnd. Z toho vyplýva, že sa tieto telenákupné šoty započítavajú do času vyhradeného reklame.

Z uvedeného vyplýva, že účastník konania v čase od 16:00:00 hod do 16:59:59 hod na programovej službe JOJ PLUS odvysielal reklamné šoty a telenákupné šoty v celkovom časovom rozsahu 18 minút a 35 sekúnd, čiže presiahol povolený vysielací čas vyhradený reklamným šotom a telenákupným šotom o 6 minút a 35 sekúnd, čím účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospela Rada k záveru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 27. 1. 2013 v čase od 16:00:00 hod do 16:59:59 hod odvysielal reklamné a telenákupné šoty v časovom rozsahu 18 minút a 35 sekúnd, čiže o 6 minút a 35 sekúnd dlhšom, ako je povolené.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt). Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 308/2000 Z. z., ako aj v prípade správneho poriadku, ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne deliktu, dokazovať zavinenie alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným alebo nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z cit. zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods.1 písm. e)].“

Podľa ustanovenia § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.“

Z § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. vyplýva, že Rada pri opakovanom porušení povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 3 a § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. uloží pokutu. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Účastník konania bol za porušenie predmetnej povinnosti podľa § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaný už v minulosti:

- Rozhodnutím č. RL/39/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8. 6. 2011.
- Rozhodnutím č. RL/40/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8. 6. 2011.
- Rozhodnutím č. RL/86/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 10. 2011.
- Rozhodnutím č. RP/025/2012 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že program *Hitman* odvysielaný na programovej službe JOJ dňa 05.03.2011 o cca 20:20 hod. v trvaní cca 114 minút 42 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil päťkrát. Daným rozhodnutím však bol účastník konania sankcionovaný aj za porušenie povinností ustanovených v § 34 ods. 2 a § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo v časti porušenia povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. právoplatnosť dňa 23. 5. 2012.

Účastník konania bol za porušenie predmetnej povinnosti podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaný už v minulosti:

- Rozhodnutím č. RL/36/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 6. 2011.
- Rozhodnutím č. RL/53/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 6. 2011.
- Rozhodnutím č. RL/54/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 6. 2011.
- Rozhodnutím č. RL/55/2011 bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 6. 2011.
- Rozhodnutím č. RP/025/2012 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 3 319 € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že dňa 05.03.2011 v čase 20:00 hod. – 21:00 hod. na televíznej programovej službe JOJ odvysielal reklamné šoty v časovom rozsahu o 18 sekúnd dlhšom ako 12 minút. Týmto rozhodnutím však bol účastník konania sankcionovaný aj za porušenie povinností ustanovených v § 34 ods. 2 a § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo v časti možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. právoplatnosť dňa 23.11.2012.

Nakoľko účastník konania spáchal uvedené dva správne delikty v súbehu, Rada pri určovaní sankcie

uplatnila absorpčnú zásadu a uložila účastníkovi konania úhrnnú sankciu (pokutu). Rada vzala do úvahy predchádzajúce sankcie, ktoré boli účastníkovi konania uložené tak za porušenie § 35 ods. 3, ako aj § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., a ktoré už nadobudli v čase spáchania predmetných správnych deliktov právoplatnosť.

Pri určovaní výšky pokuty vzala Rada tiež do úvahy:

závažnosť správneho deliktu – závažnosť správneho deliktu v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. spočíva v tom, že v dôsledku zaradenia dvoch reklamných blokov v rámci jedného 30-minútového časového úseku, resp. prerušením programu aj v časovom úseku nedosahujúcom 30 minút, bol spotrebiteľ – divák vystavený nadmernému reklamnému tlaku, pred ktorým ho má obmedzenie vysielateľa zakotvené v predmetnom ustanovení chrániť. Na základe okolností prípadu a nižšie uvádzaných kritérií dospela Rada k záveru, že je závažnosť predmetného správneho deliktu nízka. Porušením povinnosti ustanovenej v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. získal účastník konania neoprávnenú konkurenčnú výhodu voči ostatným vysielateľom a takisto vystavil recipienta nadmernému reklamnému tlaku. Závažnosť tohto správneho deliktu je relatívne nízka, najmä vzhľadom na čas, o ktorý účastník konania prekročil zákonom povolený časový rozsah;

miera zavinenia – účastník konania je za porušenie predmetného ustanovenia zodpovedný bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt), podstatné je len to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Je tiež potrebné upozorniť na skutočnosť, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, že účastník konania bol za porušenie § 35 ods. 3 a § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaný už v minulosti. Účastník konania mal a mohol teda vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z. z. Účastník konania bol v čase spáchania správneho deliktu oboznámený s výkladom Rady ohľadne aplikácie citovaných ustanovení zákona vo vysielaní a mal teda možnosť prispôbiť svoje vysielanie zákonným požiadavkám;

rozsah a dosah vysielania – účastník konania je multiregionálnym vysielateľom. Táto skutočnosť vyjadruje podľa § 3 písm. q) zákona č. 308/2000 Z. z. percentuálne pokrytie vysielania účastníka konania, a teda vyjadruje, koľko potenciálnych recipientov je spôsobilých vnímať prípadné porušenie povinností ustanovených v zákone č. 308/2000 Z. z., v tomto prípade viac ako 30% a menej ako 80% obyvateľov;

trvanie a následky porušenia povinnosti – v prípade porušenia povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. nejde o trváci správny delikt, nakoľko k jeho spáchaniu došlo vo vyššie uvedených dňoch a časoch. V prípade porušenia povinnosti ustanovenej v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tiež nejde o trváci správny delikt, nakoľko k jeho spáchaniu došlo dňa 27. 1. 2013 medzi 16:00:00 hod a 16:59:59 hod. Následkom týchto konaní je vystavenie recipienta nadmernému reklamnému tlaku.

Ďalšie kritérium pre určenie výšky pokuty v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., ktorým je **spôsob porušenia povinnosti** účastníkom konania, je predmetom výroku tohto rozhodnutia, ako aj jeho samotného odôvodnenia. Spôsob, akým účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., spočíva v tom, že časový úsek od cca 13:53:39 hod do cca 14:23:38 hod programu *Geronimo* odvysielaného v rámci programovej služby JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 13:53 hod, ktorý zodpovedá prvému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 13:56:42 hod a o cca 14:18:46 hod, program *Pasca v džungli* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 o cca 20:25 hod v trvaní cca 145 minút a 30 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil päťkrát, a program *Nevyslovená pravda* odvysielaný na programovej službe JOJ PLUS dňa 7. 2. 2013 o cca 12:11 hod v trvaní cca 112 minút a 9 sekúnd (vrátane reklamných prerušení) prerušil štyrikrát. Spôsob, akým účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., spočíva v tom, že na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 27. 1. 2013 v čase od 16:00:00 hod do 16:59:59 hod odvysielal telenákupné šoty v čase od cca 15:57:08 hod do cca 16:07:08 hod, ktoré po 16:00:00 hod trvali 7

minút a 8 sekúnd, reklamný blok v čase od cca 16:07:16 hod do cca 16:10:00 hod v trvaní 2 minúty a 44 sekúnd, reklamný blok v čase od cca 16:29:51 hod do cca 16:34:25 hod v trvaní 4 minúty a 34 sekúnd, reklamný blok v čase od cca 16:52:24 hod do cca 16:56:33 hod v trvaní 4 minúty a 9 sekúnd v celkovom časovom rozsahu 18 minút a 35 sekúnd, teda o 6 minút a 35 sekúnd dlhšom ako 12 minút.

Zo skutkového stavu, ako aj z informácií, ktorými disponuje Rada, jednoznačne a preukázateľne nevyplýva, že pri naplnení skutkovej podstaty tohto správneho deliktu **došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia**, a teda uvedená skutočnosť v konečnom dôsledku nemala vplyv na určenie výšky pokuty. Rada vzala do úvahy najmä fakt, že k samotnému porušeniu povinnosti došlo, ako aj fakt, že sa jednalo o opakované porušenie tejto povinnosti, jej závažnosť, trvanie, mieru zavinenia a rozsah a dosah vysielania účastníka konania.

Rada pri určovaní výšky pokuty nemohla prihliadnuť na **sankciu uloženú samoregulačným orgánom**, nakoľko samoregulačný orgán pôsobiaci pre túto oblasť neexistuje.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti a zákonom stanovený rozsah pre uloženie sankcie, z ktorého Rada vychádzala (od 3 319 € do 165 969 €), je úhrnná sankcia vo výške 5 000 € plne odôvodnená a zodpovedá závažnosti prejednávanej veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností Rada rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Podľa § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. sa proti tomuto rozhodnutiu možno odvolať na Najvyšší súd Slovenskej republiky v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 247 a nasl. OSP.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x MAC TV s.r.o.

2x Rada pre vysielanie a retransmisiu

prof. Miloš Mistrík
predseda
Rady pre vysielanie a retransmisiu